

Ráno před šestou sraz na pumpě. Kamarád nikde, takže ze zvyku kontroluji věci a zjišťuji, že jsem si zapomenul peněženku s bankovními kartami. Vracím se pro ní a kamarád, který přijel s Jeepem, jede tankovat na druhý konec města. Asi levnější nafta. Před půl sedmou konečně vyjíždíme. Platí se dálnice SK, maďarská HU a rumunská RO. V Brně a Bratislavě je malý dopravní zásek, který Waze řeší objíždkou, ale na Budapešť je už cesta volná. Na Oradeu jedeme spodem přes Debrecín.

Objednáváme

ubytko [https://www.google.cz/maps/place/Living+In+Aparthotel+Hotel/@47.0536129,21.9553412,18.44z/data=!4m16!1m7!3m6!1s0x474647e368762353:0x1b55a486d65d5344!2sOradea,+Rumunsko!3b1!8m2!3d47.0465005!4d21.9189438!3m7!1s0x47464881bb72aca5:0x1769df6e84ad298e!5m2!4m1!1i2!8m2!3d47.0532667!4d21.9559973?hl=cs"](https://www.google.cz/maps/place/Living+In+Aparthotel+Hotel/@47.0536129,21.9553412,18.44z/data=!4m16!1m7!3m6!1s0x474647e368762353:0x1b55a486d65d5344!2sOradea,+Rumunsko!3b1!8m2!3d47.0465005!4d21.9189438!3m7!1s0x47464881bb72aca5:0x1769df6e84ad298e!5m2!4m1!1i2!8m2!3d47.0532667!4d21.9559973?hl=cs)

data-mce-href="mailto:

<https://www.google.cz/maps/place/Living+In+Aparthotel+Hotel/@47.0536129,21.9553412,18.44z/data=!4m16!1m7!3m6!1s0x474647e368762353:0x1b55a486d65d5344!2sOradea,+Rumunsko!3b1!8m2!3d47.0465005!4d21.918943>

8!3m7!1s0x47464881bb72aca5:0x1769df6e84ad298e!5m2!4m1!1i2!8m2!3d47.0532667!4d21.9559973?hl=cs">Living In Aparthotel Hotel. Plocha 110m², to nás zaujalo. Nabízel se i Hilton za 6000 Kč, dvoupokoj na tři dny. Když máme spaní zajištěné, zajíždíme do Debrecinu. Auto necháváme před Tescem a jdeme do centra podívat se na protestantský kostel. Nikde nikdo, máme hlad, hurá do [místního bufáče](#). Dávám si Halászlé, rybí polévku. Debrecinské párky a pečivo nakupujeme v Tescu a už míříme do Oradea. Hotel najdeme rychle, vybalíme věci a rozhodujeme se co dál. Přejezdem hranic se hodiny posunuly o hodinu dopředu, takže než se vybatolíme ven, je skoro devět. Musíme hodně větrat, protože snad ještě před naším příjezdem dolakovali podlahu. Hezký smrad. Chceme se podívat do centra, cestu přes řeku si krátíme přes železniční most. Na první benzinové pumpě si kupujeme malé flaštičky kořalek a náležitě posílení pokračujeme liduprázdnými ulicemi dál. Je mrtvo, nic otevřené, jen psi na nás za vraty štěkají. Nakonec se otáčíme a jdeme nazpátek na hotel. Je před půlnocí a zítra jedeme na Padis.

Páteční ráno je bez mráčku a po snídani jedeme do pohoří Bihor. Cesta je pohodová a před odbočkou do Padisu v Beiusu tankujeme. Jeep je

žravý. Zrovna je na pumpě kontrola kvality paliva. Po natankování plné nádrže pokračujeme do pohoří. Počasí se nějak horší a předpověď hlásí déšť. Nahoru na Padis Cabana vyjedeme po pěkné asfaltce. Ta za vesnicí končí stopkou. Dál se nejede. Rozhodneme se, že uděláme pěší oblouk po žluté značce. Potkáváme nějaké ochránáře, ptám se na prostupnost cesty. Samozřejmě, vše OK . Ještě se ptám na medvědy na cestě resp. na pivo, protože jsem si spletl slovíčka. Po kilometru brouzdání ve sněhu, kdy mě v závěji ruply kalhoty, jsme se otočili do vesnice. Začalo pršet, což se přečkalo v polorozpadlé boudě. Trochu se vyčásilo. Jdeme po modré na planinu. V jednom místě přebrodíme bez bot potok a za ním opět zapadnu do závěje až si odřu koleno. Na planině se už udělá hezky, přeskočím potok, kalhoty už po skoku definitivně plápolají na opasku. Ne, že bych neměl na kalhoty, ale byly po tchánovi a prý bylo škoda je vyhodit. Takže jsem tyhle puchřelky večer poslal do popelnice. Po silnici se vracíme k autu. Zalezeme do jediné otevřené hospody ve vesnici, kde se trochu zmátožíme. Při placení my spadne bunda omotaná kolem boku, kterou jsem maskoval už jen spodky, a servírka byla v šoku. Loučíme se a jedeme do Oradea. Cestou nakoupíme nějaké flanděry rumunského vína a večer pak zabijeme experimenty, jak udělat z nepitného vína trochu pitné.

Sobotní ráno slunečné. Zajedeme k pevnosti, kde nás nějaký Rumun upozorní, když si tak prohlížíme parkovací automat, že je to o víkendu grátis. Přesouváme se na nedaleké místní tržiště a po prohlídce jdeme do pevnosti. Je zavřeno, ale zase jsou otevřené WC. Pokračujeme do

centra přes park. Ulice se turisty nehemží, dáváme kafe na kolonádě a přesouváme se autem k Aquaparku Nymphaea. Zkoušíme celý pobyt se sem dostat, ale pořád mají obsazeno. Takže to prubneme dopoledne a zase vyprodáno. No nic, jedeme na jeskyně do Suncuisu resp. Vadu Crișului Cave. Zaparkujeme auto a jdeme pěšky k jeskyni po trati. Vlaky naštěstí včas houkají. Na stezce i u jeskyně je velký pohyb lidí. Asi všichni vyrazili na procházku. Jeskyně je super, opravdu nádhera. Vracíme se k autu. Cestou míváme hloučky lidí, jenž na ohništích pečou maso. Zřejmě jejich oslava čarodějnic.

Nedělní ráno je slunné. Uklízíme, balíme, věci hážeme do Jeepu. Nikdo se s námi neloučí, klíče necháváme v zámku pokoje a odjíždíme do Kauflandu nakoupit nějaké pamlsky domů. Na hranicích každé auto musí otevřít kufr, ale to je tak vše. Po prázdné dálnici míříme do [Egeru](#). Parkujeme zadarmo v centru a přesouváme se do kavárny. Už je trochu vybraná a kafe mě neoslovilo. Když jsme šli kolem ní nazpátek, byla už zavřená. V centru jen pobloumáme, nemáme forinty a kartami se vstupy nedají platit. Moc lidí v centrum není. Termály nenavštívíme a jedeme domů. Až domů byla dálnice bez problému a my se s trochou

šťěstí vrátili domů. Ona na druhý den klekla u Jeepa převodovka.

